

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 366/05
18.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA zbog krivičnog dela razbojništva iz čl.168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbi branioca optuženog advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Somboru K. 84/04 od 08.12.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu čl.375. ZKP dana 18.04.2005. godine, u prisustvu optuženog AA, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Somboru K. 84/04 od 08.12.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Somboru K.84/04 od 08.12.2004. godine (omaškom u presudi označen datum 07.12.2004. godine, s obzirom da je presuda objavljena 08.12.2004. godine) optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela razbojništvo iz čl.168. stav 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 - dve godine, u koju mu je shodno odredbi čl.50. OKZ uračunato vreme provedeno u pritvoru počev od 06.10.2004. godine do pravnosnažnosti presude; odlučeno je da troškovi krivičnog postupka u iznosu od 49.050,00 dinara padaju na teret budžetskih sredstava; optuženi je oslobođen plaćanja sudskog paušala; oštećeni je u smislu čl.206. stav 2. ZKP upućen na parnicu radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati tom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela, tako što će se optuženi osuditi za krivično delo samovlašća iz čl.225. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS i krivično delo lake telesne povrede iz čl.54. stav 2. KZ RS, sa predlogom izricanja blaže kazne. Žalbom je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda budu obavešteni optuženi i branilac.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž. 496/05 od 16.03.2005. godine predložio da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu čl.375. ZKP u prisustvu optuženog AA a u odsustvu uredno obaveštenih zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, advokata AB, razmotrio je sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom pa je po oceni navoda žalbe našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. stav 1. tač.1. i 2. ZKP).

Ne postoje ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 1. tač.11. ZKP na koje se u žalbi branioca

optuženog ukazuje - o tome da su razlozi u pobijanoj presudi suprotni sami sebi i sadržini isprava i zapisnika. Ovo stoga što je poklonjena vera iskazu svedoka BB na čijem iskazu se presuda zasniva i utvrđeno da je optuženi kritičnom prilikom imao nož i pretio oštećenom, iako pomenuta svedokinja tvrdi da nije videla nož u rukama optuženog i da on nožem nije pretio oštećenom, t.j. da ona nije videla da je postojao sukob između optuženog i oštećenog, već su samo razgovarali.

Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi neosnovani, jer se pobijana presuda ne zasniva na iskazu svedokinje BB, a vezano za pomenute okolnosti koje branilac navodi u žalbi, jer su sve te okolnosti odnosno činjenice utvrđene na osnovu iskaza oštećenog i ostalih materijalnih dokaza u spisima.

Žalbom branioca optuženog osporava se pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, pri čemu se ističe da je optuženi uzeo vozilo od oštećenog kako bi pobjegao sa lica mesta jer se plašio policije, a činjenica da je to vozilo nudio na prodaju za 750 EUR-a, najbolje govori da optuženi nije imao nameru da prisvajanjem vozila sebi stekne protivpravnu imovinsku korist, jer za isto nije tražio ni približnu cenu vrednosti vozila. Osim toga, po žalbi nije u svojstvu svedoka saslušana VV, majka svedokinje GG, koja je bila prijateljica optuženog, a na okolnost da li je oštećeni DD njoj loše govorio o optuženom, pa da se u tom delu proveri materijalna odbrana optuženog, da li je on oštećenog hteo kritičnom prilikom ukoriti i zaplašiti, jer je oštećeni ružno govorio o njemu VV, majci njegove devojke, ili je pak namera optuženog bila da nad oštećenim izvrši razbojništvo, kako je to pogrešno zaključio prvostepeni sud.

Na kraju, po pitanju umišljaja optuženog treba ceniti mišljenje oba veštaka i neuropsihijatra i psihijatra koju su izričiti u tvrdnji da je optuženi u svom kazivanju iskren, a oštećeni neiskren.

Žalbeni navodi branioca optuženog i u ovom delu su neosnovani.

Pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi oduzimanjem putničkog vozila od oštećenog imao nameru pribavljanja protivpravne imovinske koristi na šta upravo upućuje činjenica da je to vozilo nudio na prodaju svedoku ĐĐ, što ne osporava optuženi, a pomenuti svedok potvrđuje, pri čemu je bez značaja činjenica da je ponuđena cena bila daleko ispod realne vrednosti vozila, jer upravo to ukazuje da je optuženi prodajom tuđe stvari hteo što pre doći do novca. Saslušanje svedokinje VV na okolnosti predložene u žalbi, bez uticaja je na pravilno utvrđeno činjenično stanje i ocenu odbrane optuženog. Ovo tim pre što je svedokinja GG u svojoj izjavi bila potpuna, jasna i određena, tvrdeći da je oštećeni DD bio u njenoj kući, da je tražio optuženog, da je tom prilikom rekao da mu optuženi duguje 75 EUR-a i da je to ona saopštila optuženom AA, te mu predložila da dug ima da vrati oštećenom (strana 8. stav 3. obrazloženja presude), a njen iskaz je u saglasnosti sa izjavom oštećenog Steve Jakovljevića koji takođe navodi da mu je optuženi dugovao 75 EUR-a za vožnje koje je obavio vozeći ga svojim taksi vozilom. Na kraju, nalaz i mišljenje psihologa EE i neuropsihijatra ŽŽ, sud je cenio u pogledu psihičkog stanja optuženog i njegove uračunljivosti u vreme izvršenja krivičnog dela, o čemu su u pobijanoj presudi na strani 11. stav poslednji nastavljeno na strani 12. dati valjani razlozi, koje prihvata u potpunosti i ovaj sud, pa je bez uticaja navod u žalbi branioca optuženog koji se odnosi na iskrenost odnosno neiskrenost optuženog, odnosno oštećenog.

Prema tome, činjenično stanje - kako u pogledu činjenica koje čine obeležje krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koje se tiču psihičkog odnosa optuženog AA, pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacijom dela po čl.168. stav 1. KZ RS i krivični zakon je pravilno primenjen, o čemu su u pobijanoj presudi dati razlozi na strani 12. stav 2. obrazloženja, koje prihvata i Vrhovni sud.

Zato se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog o tome da je u pitanju krivično delo samovlašće iz čl.225. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS u sticaju sa krivičnim delom lake telesne povrede iz čl.54. stav 2. KZ RS, pokazuju potpuno neosnovanim.

Neosnovana je žalba branioca optuženog i u pogledu odluke o kazni.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti od značaja za odmeravanje kazne optuženom. Dat je i odgovarajući značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima (optuženi je u vreme izvršenja krivičnog dela bio mlad, rođen je jula meseca 1983. godine, bez zaposlenja je, a njegove materijalne i porodične prilike su loše). Sud je imao u vidu i osobito olakšavajuće okolnosti navedene na strani 13 pobijane presude, pri čemu je dat odgovarajući značaj i ranijoj osuđivanosti optuženog. S toga je odmerena kazna optuženom sa uračunavanjem vremena

provedenog u pritvoru srazmerna stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i krivične odgovornosti i nužna za ostvarivanje u zakonu propisane svrhe kažnjavanja - čl.33. OKZ.

Zato se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog sa predlogom izricanja kazne zatvora u kraćem vremenskom trajanju, pokazuju neosnovanim.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu čl.388. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Svjetlana Nikolić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpravka

vs